

ת"פ 28802/01/20 - מדינת ישראל נגד רועי דוד נבון

בית משפט השלום בירושלים
ת"פ 28802-01-20 מדינת ישראל נ' נבון

לפני כבוד השופט אביחי דורון
בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

רועי דוד נבון

הנאשמים

גזר דין

גזר דין

הנאשם הודה והורשע בכתב אישום מתוקן, במסגרת הסדר טיעון ללא הסכמה עונשית, ביום 14.11.21, בכך שבתאריך 10.1.19, בהר הרצל בירושלים, עת נחסמה התנועה במחסום על ידי המתלונן עקב עבודות במקום, ביקש הנאשם לעבור ומשסירב לכך המתלונן, שעמד ליד המחסום מול מכוניתו של הנאשם - החל הנאשם בנסיעה ופגע במתלונן ובמחסום שהחזיק.

כתוצאה מכך נפלו המחסום והמתלונן שסבל מכאבים בחלקים שונים בגופו.

בהמשך לכך הגיע עובד נוסף שביקש מהנאשם לעצור וזה יצא מרכבו ודחף אותו.

בגין כל אלה הורשע הנאשם בנהיגה פוחזת של רכב ובתקיפת אדם.

לבקשת הסנגור הופנה הנאשם לשירות המבחן אשר התבקש על ידיו גם לבחון את שאלת הרשעתו.

נוכח עמדת המאשימה למאסר נשלח הנאשם גם לממונה על עבודות השירות אשר נתן חוות דעת חיובית כי הנאשם כשיר לרצות מאסר בעבודות שירות.

תסקיר שירות מבחן שהוגש גילה כי הנאשם, אדם נורמטיבי סך הכל, משולל עבר פלילי כלשהו, סיים הליך גירושין ובנותיו נמצאות במשמרת משותפת עם גרושתו.

בעת האירוע עמד הנאשם לאסוף אחת מבנותיו מהגן, מיהר כי חשש לאחר ולכן עשה את המיוחס לו.

מהתרשמות שירות המבחן, אף שהנאשם לקח אחריות על מעשיו וביקש גם להתנצל בפני אחד הנפגעים, לקיחת האחריות היתה חלקית בהיותו נוטה לעמדה קורבנית ועסוק בהאשמת אחרים.

הוצע לנאשם טיפול בכעסים אך הוא סירב לו ולסיכום סבר השירות כי במצבי דחק עלול הנאשם להגיב באופן אימפולסיבי ובתוקפנות ללא שיקול דעת מספק.

מנגד התרשם השירות כי הנאשם מנהל אורח חיים תקין, סיים דוקטורט לאחרונה, עובד בעבודה יציבה, שומר חוק והמקרה אינו מאפיין את חייו בדרך כלל.

שירות המבחן לא בא בהמלצה כלשהי אודות הרשעתו נוכח התרשמותו האמביוולנטית מאישיותו כאמור וגם לא מצא פגיעה ממשית דיה בחייו.

עם זאת המליץ להטיל על הנאשם, בהסכמתו, של"צ בשיעור של 150 שעות.

טיעוני הצדדים:

ב"כ המאשימה טענה לפגיעה בשלום הציבור ובטחונו, דיברה על ארוע שהיה יכול להיגמר באופן חמור ביותר, והפנתה לפסיקה. המאשימה טענה למתחם עונש הנע בין מספר חודשי מאסר בעבודות שירות ל - 18 חודשי מאסר בפועל.

עוד הפנתה לתסקיר שירות המבחן ולעולה ממנו, ביקשה לדחות את המלצת שירות המבחן בהיותה נוגדת את העונש ההולם ואינה מתאימה למתחם הענישה הראוי, וביקשה למקם את הנאשם בתחתית המתחם ולגזור עליו 5 חודשי מאסר שירוצו בעבודות שירות בתוספת ענישה נלווית לרבות פיצוי ושלילת רישיון.

ב"כ הנאשם הדגיש כי לנאשם זוהי הסתבכות ראשונה כלשהי עם החוק, ביקש לדחות את הפסיקה שהגישה המאשימה, הסביר כי הנאשם רק "נגע" במחסום אשר פגע קלות בעובד, ואכן דחף את העובד הנוסף.

הסנגור המעיט מחומרת המעשה, בהתייחסו אליו כפעוט וקל ערך, כדי זוטי דברים. הסנגור ביקש לדחות את מסקנות התסקיר וטען כי הנאשם לקח אחריות מלאה למעשים.

הסנגור ציין כי הנאשם לא נהג בצורה פוחזת אלא התקדם באיטיות עם רכבו ללא כוונה לפגוע באיש.

עוד טען כי הנאשם מתחנן עם אזרחית אמריקאית, ומתעתד להעתיק מגוריו לארה"ב. הרשעה תפגע ביכולתו לקבל ויזה, וענישה של מאסר בעבודות שירות תגרום לפיטוריו מחברת ההייטק בה החל לעבוד לאחרונה.

עוד ציין הסנגור כי האירוע התרחש לפני כשלוש וחצי שנים, בעת הנאשם היה במצוקה ומתח סביב גירושיו, עתר לבטל את הרשעתו ולהטיל עליו של"צ בהיקף מצומצם מזה שהמליץ עליו שירות המבחן.

הנאשם סיפר כי סיים דוקטורט בביו כימיה, החל לעבוד לפני כחודשיים בחברה ביו טכנולוגית, הטלת מאסר בעבודות שירות תגרום לפיטוריו, תפגע ביכולתו לשלם מזונות לגרושתו וילדיו והרשעתו עלולה אף לפגוע ביכולתו לקבל ויזה לארה"ב אליה הוא מתכוון לנסוע על מנת להתחנן שם בעוד פחות משנה.

דין והכרעה:

אני מקבל את אבחון הערך המוגן שנפגע כפי שביטאה המאשימה.

אני סבור כי במתחם האפשרויות - **מידת הפגיעה בערך המוגן היתה נמוכה עד בינונית**, הן בהתחשב באופי ההתנהגות והן בהתחשב בתוצאותיה. יש לזכור גם כי הנאשם לא הואשם - ואף לא הורשע - בתקיפה הגורמת חבלה כלשהי.

לעניין המתחם, עיינתי בפסיקה שהגישה המאשימה, לא מצאתי כי ניתן למצוא בה אסמכתא כלשהי - לבד משם העבירה "נהיגה פוחזת" - למתחם ולעונש אליו עותרת המאשימה.

באחד המקרים מדובר בסכסוך אלים בין בני זוג שאותה נהיגה היתה רק אחד האמצעים בהם התבטא הסכסוך, באחר היה מדובר במרדף משטרתי ובעבירות נוספות של החזקת סמים אסורים.

צפיתי בסרטון, דעתי אינה כדעת המאשימה בעניין חומרתו ואינה כדעת הסנגור על קלות המעשה לכאורה, אני סבור כי הוא גובל בזוטי דברים.

נהפוך הוא, אני תמים דעים עם שירות המבחן כי הנאשם נכנס ל"פינת מצוקה" וזעם, פעל מתוך מקום זה בלי שיקול דעת ובלי להתחשב בתוצאות האפשריות של מעשיו, בגדר "יקוב האוטו את המחסום", ואולי גם את זה שאוחז בו, ותחת אותו הלך רוח דחף מעליו את העובד הנוסף.

רוצה לומר - לא אירוע חמור כפי שהציגה המאשימה ולא פעוט וקל כערך כפי דברי הסנגור.

בהתחשב באלה, ובדברי הקודמים, אי אפשר, לעניות דעתי, לקבוע מתחם ענישה "עקרוני" לעבירה של נהיגה פוחזת, מקרה מקרה ונסיבותיו, ובמקרה זה המתחם נע בין של"צ וענישה מותנית לבין מספר חודשי מאסר שאפשר וירוצו בעבודות שירות.

דעתי, כאמור, היא כדעת שירות המבחן ולענ"ד האבחון שערך היה מתמצת ומדויק.

בהתאמה - מסקנותי כמסקנו

בנסיבות אלה החלטתי שלא לבטל את הרשעת הנאשם ולהטיל עליו את העונשים הבאים:

1. מאסר למשך 4 חודשים ואולם הנאשם לא ירצה עונש זה אלא אם יעבור בתוך 3 שנים מהיום אחת העבירות בהן הורשע לפניי.
2. של"צ בהיקף 150 שעות על פי תכנית שיכין שירות המבחן ותועבר לאישור בית המשפט בתוך 30 ימים מהיום.
3. פיצוי בסך 1000 ₪ למתלונן, המאשימה תעביר למזכירות בית המשפט טופס פרטי מתלונן בתוך 10 ימים מהיום.
4. קנס בסך 1000 ₪ או 20 ימי מאסר תמורתו. הפיצוי והקנס ישולמו עד ליום 1.12.22. כל תשלום ישולם תחילה על חשבון הפיצוי ורק לאחר מכן על חשבון הקנס.
5. אני פוסל את הנאשם מהחזקת רישיון נהיגה למשך 3 חודשים ואולם הנאשם לא ירצה עונש זה אלא אם יעבור אחת העבירות בהן הורשע בתוך 3 שנים מהיום.
6. אני מחייב את הנאשם להצהיר כי אם יעבור אחת העבירות בהן הורשע בתוך 1נה מהיום ישלם סך 5000 ₪. יסרב להצהיר - יאסר לחמישה ימים. הצהרת הנאשם נרשמה בפניי.

זכות ערעור בתוך 45 ימים מהיום.

ניתן היום, כ"ז סיוון תשפ"ב, 26 יוני 2022, בהעדר הצדדים.